

شماره پاکستان سال اول صفحہ اول

نیشنل اجتہاد اسکوڈ علاقہ
خصوصی باور فراود ادارہ ات
مکانیت دن امضای
و عوام پر میراثیہ

دھارنے کے بعد از تغیرہ داد بیٹھ
قیمت اُڑاک

بخار ۱۳۲۵ نمبر ۵۰

بخاری

۱۳۲۵

تاریخ جمعہ ۱۳ محرم ۱۳۲۵

حاجی ادارہ کشا
سر بربر خلائق میں سماں
مکانیت و مکانیتیہ
بیرونیں مل مائیں

خون . بخوبیہ
دراد بخاریہ لمحہ دنوریہ وہ
کٹ نہ رہ گشتاہی

ایں روز نامہ فقط نکالہ بسان حقوق ایرانیان و مسیحیان کا اسلامیان آست

مدیر مسئول حسین کھانی

قولِ افضل لازم است
نه کافی بکت ملت مردم پریان بہت زده
ناجی کردہ انجام آزادی دوڑہ تراویہ زادر
عین الہمار برادری در دفتر بہ نجی فی حاضر
اول این جو بد و پس از ملاقات نایندگان بنت
اتحادہ السلام بانایندگان کبیہ کا بیرون و
صاحب منصب تو شون دکڑاسی رویہ
دکیا ز جرچاڑہ، در خون و دماغہ میں میاد
کے دادہ بودہ در خواست فیکت بنودہ منتظر
شیدم کے وفا بعده خود نایندہ .
مع ائمۃ ائمۃ آنہمہ مہاجریہ صیہانہ انگلیس
و گیری پہ کردہ بجاہی تقویت و ایمانی عمود و نکتہ
ایران و غیرہ

گھیم فیون ارادہ دولت روں خلاف
پیشہ لیں نظامی حرکتی کردہ با خود سری نمودہ
انہ جاہل و پی زیست در ہر فی وجود اور
دلی سیاہیون فرمادہ ران فعلی دولت روں
سلطانی پر کرام و اعلانات رسی خود تمام
و نیابیان حکومت روں کے رہنمائی
دو کریمی دزرك رویہ جہاگیری حکومت
سابقہ دحایت اقوام ضیفہ و معاشرت مل
منظمه نہادہ غیرہ غیرہ ناخدا جہان جماعت
دوڑہ تراویہ بستائیں کارہیانی اخراج
خانگری و اذت شکتہ نفعہ الماقیان ملزم

قوں افغانستان خود خاتم داده تخلیه ایران
و هکمیتی میان اخوت والیام جرج کو قلوب ستمگان روسته باداود پیشود مساجد فناهی میں میں فشار
ایرانی گذرات قلبی به راه رفیع و حال اخاست
نهادی و نسلیکی روز افسر زدن اتفاقات
مشوه که در غایب مجلس شورای اسلامی می دیر غلط
صحیانه طفت اراثه موضعه.

آنوسه مان آرزوها نیل گزدهم سهل رضایت ایران از چند تفریزای خاک
ات زاده ای افسوس نهیه اخیری یاد و آنی کرفته شد بجز شده بعوض رجیت تو
با فاق دولت حق گش امکنیس برای درخوا بر عده آنها میافرازمه و میاد داشت جدی
حقیق کیمیون مخلط مو ہوم دولت ایران حدم احیات استقلالی نا اندیمیکنند
تقدم داشت و اسخی خودند که تمام همراهها کویا اصلاح در مقام دوستی عمل را لازم داشت
و کنکلکن که سران گذشتند دولت قول تهار اکانی مدد در حال تپک:

قولِ افضل لازم دست

در عالم داد و درست بجهی متفقی نشانم
که در راست زبانه دو ای باد و فنا
نگفته ای گویم و جمع خواست جایزه را باز
نیات آن مطرح نمایم زیرا به دقت تسلیم
دشنه هم که لست رسماً صحیب و نسبت
با این پس دقت همیست و مدت طالع
نموده و میتواند لیکن هر قرار ممکن است فضیله حکوم
دو کراپسی رسماً بعضی کیفیات پرداز اسرار
آن هر خوده و برخی مقامات از روزه گذرو ای
و پلوراسی عرض آنها میباشد که ایرانیان تنظیر
بروز چنین مرغوزاتی مستعد و نه قاهر صالح
حیثیت پروردسته راضی پیوند علمیست
من که جملی ولی هر از اطلاعات بیانی
همنم باشد اعتراف کنم که از مثل این مفهای عاجزم
بینادرطن پرستان خاص و عالم روشنی
که از همه خبر اگاه است در اینجا نهایی این راز
آنها میگردند مگر اینکه قوتول سایق و دک

قون افاريکه خود خاتمه داده بچشم ايران

و سکریپت میانی اخوت و ایام جهان که قلب سخنگان
ایرانی گذراست همیشه را مرتفع و جالب اخلاق است
صهیونیستیت ایرانه موضعه.

آنوس مان آرزو نهادیل گردید کم سهل
ایت زاده فی المظہور نعمت اخیری یادو اسی
باقی دولت حق گش ایلخانیں بایدی درخوا
حقوق کمپیون مخلط مو جو مم دولت ایران
نقدم داشت و اینچه خودند که شاهم همراهیها
دکتر گلکی سکه کران کدشت دولت

دست بیان و عدد داده کن اس علی
ذاشت لکه قول بود دون هیل در میکی
قول را فعل لازم است

با همی بسته مهد را تقوی از زدگیه دارید
و هر خذ ایران از عالم بخود چرخند فرمایست
غلهو من قردن و پیدان در ملایات بیکر
ایران سختیا نگران نهین ام از کوششای
آشت پیگاهه ات مغل غارت دیدن
ایران از فشار امور پایی رفع نهاد تظاهر
و دکس اشر خام میگزد، این قدر نازی محابی
آواره از خانان دلهاش بسته میگزد
پیاپی بالتفهای سرسر میگزد و زمایی دوکنی

نیت بزرگ را فعل لازم است
قول را فعل لازم است
مازودستیه آزاد چه انتظار داریم؟
ما منتظرم روستیه آزاد زیاده بران این بجز
انگلکیس شده ای راز از ازعجه خود تخلیه نماید.
ما منتظرم روستیه دموکراسی مارا از طرف
شمال آسوده گهنه انشته تما انکار و اعمال غصه
فعال با برخی مدخلات حق شکن نانگلکیس
محض فروض نمود.

ما منتظرم روستیه متوجه دبلاوه ایمکن موجود
باین کنته بوده که در سوق قیون پاران بدأ
دارای منفعتی خواهد بود بالعكس فوایدش
بنامه عایه برپانیایی مکار میود باین مسجد
بر توچه ناگفته که بقای قیون روشن افراحت
خرابی دیگر تقطیع و خلاصی موجوده افزوده
هر راه مردم ایلدهستی آنان بمقابل همین میان
پردازد از گرسنگی تلف خواهد شد.

ما منتظرم روستیه آزاد برهت قیون خود

ما منتظرم روستیه آزاد برهت قیون خود

قد پنه و جدیده و تجدید نظر در مواد مضره متابه

سابقه ولاحقه دیگر این بزرگ را که ماجی اقلال

نایت بلکه بمناسبتی علی ما را معادنست

کرده مانده ایم انگلکیس ای راز ایمه شمار

قطعات مستحلله خود بمنجری ایارت مقید نماید.

بالآخر عمل باقی بمانیم و بگوییم که قول همانکنی

مقیم بث بآنمه فعل خالمه خود که در ماسته
روس نیز از امنیتی شد شعبه آسیانی و رار
خارجه روستیه مخصوص گشته اثرات یکیچه
انسانی تمحاج تشریح نیت:
بادداشت باحیکمیون مخلط موجوم بیوت
ایران نقدم میود مفضل بعده قیون درین
افزوده درین سال که خشکی و نقصان نیز
ایرانیان رفت چیزی دخیل آذوقه خود
قادرنیسته با اینمه ثروات علکه ای و سبب باشد
آذوقه داده یعنی آخرین مقدار وقت پوییه خود
بروز رسیده نیزه و تهدیده باید سلیم دارند بعلاوه
غاریها و خرابیها جسته هر رانی از سهان محترم با
کمال حضرت باید از گرسنگی تلف شوند با اینمه
فلکهای موجوده که بر ملت روستیه نیز پردازد.

نیت و با اطلاع کامل که از دسایس انگلکیسها
بجهت بقای قیون روس در ایران و آزادی
گوناگون آنها دارند و با بهر دی و پیشی که از
اجوار و دکراسی روستیه اهلار میود و با اینکه
حسن کرده اند که بقای قیون درین مملکت
خوب بیعث خبر و خارت بخود و خرابی بقیه
آبادی ایران خواهد شد و توجه را انگلکیس صبر و
معنیه در اختیام این فلاکت اند امی شود جایی
چیز است:

بین چیز و جهات، بین ترتیبات غیرمنتظره
بین حادثه های ریه بلاشبده با حق میدید
که آتوال دوستیه برا دران حریت پور خود را
با کمال معرفت نجت نظر داشت آورده و
با همان عمل باقی بمانیم و بگوییم که قول همانکنی

خواهیم کرد یا وجدیه از قوون و دولت
روسیه باشد اردو شد اقدام نموده و یقین
شناور دوست آلتقاناید بلکه با عمل ابراز مدت
کند زیرا در همه حال:

خانی بعید است که بگوییم دولت آن را در کجا
ضامن جنایات در بار ظالله اش اسرازی است
لیکن ترمیم خرابهای آن دوره منحوسه بگویی
از خرابهای فعلیه ای که هنوز دست نداشته
ایران امتداد دارد و قبیلاً در عالم دوستی پایه گذشت

دولت ا در دستی هر قدر بقای فیض
خود را در ایران تجیب کند فقط فناوریهای علمی
و حفاظت روکس و خرابی ایران گلک
کرد و پس در اینحالت تکلیف خسته بمان
وزیر چکر میگلاد کرد: صاعده است ضمیمت
و نظایر قبول نافع نیز ا در پنهان داشت:
و قول زاعل لازم است
آیا و مکار اس روکس از نیات الکلیسی خبر نداشت؟
ضمیمت جددی در آنها معتقد شدند؟
و اینها از اینکه تسلیم شوند بالشی

ایا پر لام کلی اه سان خود دوچه بیچ
بلع نام کثور اسپا میت ؟
ایا باز تم رسابس بر میان بیاسی خش کش
در حیاب عملت وجہات همه با باید مشترک

دولت انگلیس در بارگشته دو سپاهی انجی
چیالات خود در ایران قرار داده بین رشت
روشیه امضا کرد از این بین دخواه امکوب دو
خلوه گر ساخته فادره عاده او نفرت دویل

کند نیز از بجهه حاصل :
خوش افضل لازم است +
باک دنیا احیات آمنیخواهی باخت و قلی
نمکو از آهان عملیات دموکراسی و تجدید
پروران شر افتد رویت که در بجهه حاصل جو
نظرشان حفظ استقلال ایران و حماقت ملل
نمکو میست لقدر میکنیم و میدانیم که نایمه
پایه ای روزنامه های ایرانی مصادف
جستند ولی حکمی که دیگر طاقت محمل و بو امامی
صبر نماده بود ، خارج از انتشار
و به لوازم زندگی برآمی ثوّق قیون میگذاشت
در ایران معدوم شد صفت محظی نمود
شده بحالاتی نایمه دولت ایگذیس پیر
موقع اتفاق داشته بود و پایی را نیاز
بیانی قیون رس مغایر کرده و در کمال
برعثت مشغول اجرایی نقہ و خیالات بود
خود میگذرد .

هدویه ایل .
 واضح تر کوئم : دموکراسی روشنی ایل
در این خیال باید که بعد از سوخته اسلام
دانشی خود و خاتم حیث عالم نوزدهن
بین المللی باشد و از دیگر ایران باقی نماند
و هر مقداری هم که باقی باند با پس اطمینان
انگلیس در ایران چیده باشد به قدر ترقی
بگذاریم در این صورت تکلیف دموکراسی
روشنی در اینه باشت و باز او وحه خواهیم ؟

مکتب شہری مکمل بی حسی مانی

جلب نفع و دفع ضرر نہ تھا از محضات ان کے
دست بلکہ جو اُنات تپڑا جدیں و دفعہ المیتہ
عیا ما اپر انیان امر و زی بقدر جو اُنات اُنین
حصت ظیعی بہرہ نہ ارم۔

نیکوئیم امر و زہماں احتمالات وغیرت دُر را
و نکامل و ساری پڑھی را کہ اقوام پرہ دارہ
باہر دارہ باہم مبتلمات علم بخواہد صرپی بخواہد
جنت بخواہد بالآخرہ بخوبی خبر بخواہد این کم چون
تحمیش مائیں فی مکلن فیت پا وقت لازم دار
فلا از ذکر شیخ ملکہ زیم لیکن خیزی را کہ ہر نوع
ادادہ کیم مکلن است موقع اجراء بلکہ ارم کے
مطلب خلی اسیان دیکھ کا پساد سادہت اُن:

﴿ جلب نفع و دفع ضرر است ﴾

ایضاً اُن مسٹو حصہ قدر کے ویا اپنیا اُنی را کہ کی کی نظر
وزیر پیرف از موقع پیشگان ایران پرستخدا و مخدود
بخوش تباریا دسال آن دادہ اند نکودن بقول
... مکملہ باصلاحیت یاد کرات و میلو ماسی
بخواہد حرفی نہ ارم، اما صافت وصل التجاء
باخط اُس سر بازار باکرا پی کراف و کور کور دیپ
میسرفت کا اُمان شدن و باکمال شاب و علیہ
آخرین دینار از بھایا می رُدت می را کہ خنی
کہ برخلاف تو اُنین جاریہ ملکیت چھو اقیانی کوئی
ریختن آیا سر بود بہ کرات و میلو ماسی است؟

پار ایج بجس وغیرت اُمالی؟

در این صورت بنا پر کفت کہ ایج چون دیزیم؟ نیز:

جلب نفع و دفع ضرر

بای روسیتہ نامہ۔
با اینکہ حقایق بازدارہ مکون گشتہ عاف
و عالمی میکونند کہ مسیدہ نہ دیر در پاکاری
برستانی روئی آب افراطی عجا باز ہم حکومت
و موکر اسی بدستہ مثل در بازستہ قدر
در دریا بی پرست اوجاب و اسرگردان است۔
انگلیس بخوبی و نہستہ کہ باد جو و نظایران روی
ایرانیان سمجھاتی کہ برہہ و افع ات قادر
با صلاحات خواہند بود باین جنت ادھر
این توقف ایہ قسمی است فراہم کر دیں انگلیس
ھوب را صورتی و آزر روی خود انجام دیں
از آن بھر ترقی کہ مکلن است فیون رویتہ را
خارج دایران را از هضم رایج گنداند۔
بعذری کہ اطلاعات ناقصہ ماقشائند
بامہ از زہ کے معلومات محدودہ با وفا نماید و
مقداری کہ درق پارہ بگنجائیں دشته باشد
در کشف حقیقت امور و دسائیں انگلیس ہما اقدم
نموده مایک ٹائم ایڈ از دموکریتی روی
تھا خاص میکن کہ با وضوح نیات انگلیس ہمار
ایران بخلیہ قشون خود دلبر از مودت
مار اسعاشت نہیں کہ تو ایم تازھت از
وست زر قدرستہ کی مقابل سبلہای ہیک
شہزادگانہ دولت انگلیس کیہہ باشیم درین
بعلیات صمیمانہ مار از اس طارہ نہیں دہا
کہ بھر حال دوستی قول کافی نیت عمل شرط
است قول از فعل لازم است *

- اسی -

کہ نیکے بخارہ سا فرت کر دا مذیارا، آهن
شاد بعد العظیم طہران را کہ آنہم مال اجنبی است
ویدہ اندستیون فد کہ کراپہ ماشین برائی ہر نفر
ماڑو دہ شاہی الی یکروان د مال التجارہ، هم جو
ماڑل حل میور

بہنجا ز این خط ہنوز کا ملابکار میقیادہ بود
مردم بقدر کی بھتی و حرص در سواری ان ظاہر
کر دہ کہ در اذل امر از ہر کم صاف نہ رہے پک
پچھران دصرہ دوئے قوان گرفتہ الکون ہم
میکبر د عقیدہ دارم اگر کس تو مان مطالبہ
لئنہ مید مہند ابد اخن تیکنہ کہ بنا پد داد
و بیکیہ احباب را نامہ بنو د!

صرف نظر از انتکہ جمع کثیری از اینہی وطن
بیکار، ما غالباً خود کر سنه دیں یا نہ مانہ نہ
مردم اغم آن بخارگان میت ایا غم خود را
بنایہ خوری د؟

برائی نفع خود شان بجا یہ حاضر ہے؟

در حالتکہ: **و جلب نفع و دفع ضرر**

جو ان ہم مید آندہ!

کراپہ پک در شکہ تا پڑا رتہ نقوی نہ در ان
مکن است با در شکہ سا فرت نمودن و
از این راہ گلی پیلاش جمی ای بھارگان
کر دن و خود نیز بہرہ پر دن مگر باعث از دلو
اپر و جلب نفع فیت یا خذر و ذمی حکت
پا مائیں را موقوف داشتن ناکراپہ دلنا
کر ده و مبلغ کلی صرف جاہت پا بندہ ضرر
خوار داشت:

جو ان ہم داشتہ دھما بقدر جو ان ہم مید اندہ؟

چو ان ہمیدہ و مابی بہرہ ایم!
خوشدار یا اھنیاز راہ آهن سر باز را از جمکنیاں

تکابنی سپھالا رسیاہ غارت ملکت گرفت
و لخوش شد کم ہر امتیازی کہ بد عن تصویب

مجلس شورای ملی گرفتہ شود با مقدرت اتفاقیان
محزر کا عاطل و باطل و از درجہ اغیار سافط و در

نزد انسانی شرع انور غیر مسموع خواہ بدو دعفہ
ملت مید رشدہ از دولت اعادہ مسٹر دلہ

مرحومہ اخونستکار دولت ہم امر بانجیا بات
نموده دارالشوری کبریٰ تسلیم دکانی این

و صحوہ امکنی و کالت جاں بعد ذمکمال
محال نیت غنچواری ملت انہو دہ ابطال ان

انہا ز دسار اپیا ای را ای مید مہنہ ای بیویت
خوشنی پا و اشال او خارج این قسمت بزک
و منافع ملکتی عادہ ملت خواہ شد:

اما حاتیک دارالشوری تسلیم شدہ ما پا زی کی
انستیحاح آن کی را زرد پھونا مانع بیت،

روز میگز رانم در این دست نبایہ بقدر ذرہ
خش تلی ظاہر نموده با این ماشین صافت

لکنیم مال الشجارة دھیم پا زیر پار کر ایہ باین
کراپی نہ دیم،

قدھری باجات بعثاتیم کہ امتیازات غیر قانونی
قبول نہ دیم، ایا مجلس شورای ملی قسمت این

امر بخوبیں باید باشد؟
و ہنکام اسراف بند دست مارا گرفتہ بفرد فرد

ما غیبیم پدید کہ: **و جلب نفع و دفع ضرر**
جو ان ہم داشتہ دھما بقدر جو ان ہم مید اندہ؟

ای این میلی که بجا اداره خوشنواری میدید برای کدام یک نه
تسبیت خیری شاپرد و نخواهد خورد؟

از تسبیت خیری مثل به وقت راغب نباشد یا اتفاق کرایاف
خود نایند ضرر خواهید بود فقط تمثیلی دهن فضای را بچویی
اویات کیلکی

ای گبد مردن و پر پنجه نبیل غشته دارسر
دفت رعن بلاست خبلان بشیدی کارسر
مناصفه مرابعه بجذب کنن بجزه دی

یاع رئش مداری پای چشم نداری
حاده سر خرابیه فالون و بالمار سنه
کاشن و مش کاول زدن مزبر بکاره دکون
قوت کر گدن خوانی خوک باشند چهار سنه

یشت گردن چه شکله و مین و باره بخت تو
وربان فیتم بیکاره قهوه خانه بازارسر

ایه سجواره خود خواه رباب غمته فاگره
وقتیه ریزی کنن چیزه هیئت اعنه پاکارسر

ایه باس اگر در اینسته اجاره نامه باشد
حاش کلم بدل بزده که شسته بور قارسر
شاه کیته حالم که از باب پوچ خواهی

سرمه نایکار باش او باب بزر باخو
آینه نیک در این با من فال پاچه ایوس سرمه

آزادی دیسان با منوکن پیوسته جوی
کسی خانه نزدیکه کردن بکو رو سرمه

آونی ملائج ایکی گیرم تو منه گبه کنی نکو
لاماش کریم چه ایکی بیت دارم و اسر

امش خرس خواه پر زاره کیکی شیشه دهم

میده خسته که خدا آنی ای ای ایم کنارسر

نه خدید بزن نه خسته بزرگ و سیم

رفت پیوسته صدر هدن خصه هم نی پیکر

همه گفت سرمه سرمه مو را ببر

شایو گن کنده که کو شنیش نه ازمه

و افات اردویل

دین سفه اجاره ای بی بزندت میان نجیه آنها صلنی خان
نماینده همین هفت اتفاکه هم کاره دیده بایه همیشنهات رفته
دیگر بجهت آنی مولوں خوده اهیت گرینهای همی صلنی هن

مطربودم امی هلکت لخ لامردک این می ورن
اسراف بتر ای خیانت بانجایند مانعه دیدم چکاره تر

شروع جمل با اصحابه نجهانه!

امی فاماں نجائز که بجا ای ناپس شرکهای با گنجایه کار
خانه، کی پیشنهاد و پاره سوریکه باعث از دیاد مرد

هلکت است دلال خارج شده بعلاوه هزاران

خطایی ناکنی وغیره قابل حیران باشیک رویه

فاخت آور حقیقت اهلی را بجا رده محل کرده

آخر لامر خود تان و خاره خارت و مردم بیفت
بتلا کر دید و بازهم مژولید شخصی های خدا در این

کار قدری قبیه شوچه فرد اکه حل متاع شخصه هاره

خرشدار باشد و مایل تعقیبه محل از میان فت
آن وقت که ایه راه بر پر ای ای ترقی دده چه طلاقی

خواهید داشت؟

حال که مقصدم هم اقدامی شدید که شنگی و کاری

جمع کیبری از انجامی و هنر را همیش نیدید اهل ایام

فرار طلبی ده کرایه داده که فخر کیک جمی سایه فقره

فعی شماگنه بجا مانان بعنه وق بگاهه نزوده

ایک سایکه باین بایشین بکاره گزاف صافت نموده

ی ایکه بجهید و بجهیزه قدری غلت چمی را

میگتو نجاده هفت شود امر در در اول کاچه هان

و شه قران از هر فری کرایه میگردد بعد ایک سال که ومه

دیگری همی بجهت برایی خود و خارت که پیش
رفته آیا کرایه دوتا دی که نخواهند نمود؟

برایی آندروز چه طلاقی امیزه نموده؟

خوبیزی صافت بایشین راهزدک کرده و فض

نمایند که این راه را نهاده نمکارایه را زان و زاده
قالعنی در اینجنس نمیدهند.

او دلما سون: بواو الون (حالاکن شد شیره بد) دلت نجیم انگلیس که در جنگ کنون مخابرات اجریها ی حی
تاب مخابرات نیاد و دیادت بجزی را از کف را داشت نضم
نوده که سعادت بری (آرزوی چنان عیب نیست) تحقیق کار
بجد و سایرها یگان که خارجی بخت نیز اینه که پاصلت محبت
البری خطاک هستند ناچار تونه خالش اینجنبه باین معطف
کرده ناید موضع معاشرت نایخی و خرافی ای اهل اذیزین راه
سیادتی دارای باشد بجزی شد بری باشد حالاکن شد شیره بد
(آرزوی حامی ملک ضعیفه طرفه دول صیغه)

مختصرۃ اطلاعات خارجیہ کچھ راست

از در تر پرسیدند سقوط ریگ کار احمد شد و بن زردیش را داده
جواب داد چون ارشی از آمار احتمالیس در آنچه بود.
راست تر

خال کردن گرانجیس با تقین ٹرک باقع ٹرکیات خضری شارت تاریخی

در جدّه فوی اعاده مجلس صبوران مجلس عُشر تلویه هر روز میگوید که
بنیاد نایخی روس را باید از جهان کم خود که برای خطف جات خود به
قابل حس و آزمایشگیری بپنهانی اقدام بگیرند نمودند.
موفق نایخی رسانی اداراصل کرمانی بودند و لامهای امروره هر ده
کارمان میگردند که هم اجرت باشند فقط کروزه لنه دولت افغان
قلع این کاره را بستگی داشت پس جنوب و غرب خوش قرار داشت
تصییم نمودند برای خلکه دادن بگیرند که اول کرمان را که
بعن توییده هر سی و سی هزار نایخی است گرفتند نموده همچو
آباد سباب خوزنیزی فراهم نمود از قرار مسلم کلته
جنوب را نفت کرمان میگردند هر کاه دشت آنکه می از
کوکسوزنی ایشان دیگری بجهت کرمان استخراج کنند شاید کله جنوب

چند روز ضایع را خد بود

عده اول کلام امان جنوب پاران به یوریان اخلاقستان پرست غزوه کرد
 طباد و جو دیگر نیایان پلکس شدن را بر خود بگوارند و میم هماچرا سر بازگیری
 ضریحی طایا هناع میدزند و در صورتی که تمام هل عالم برای خود گشته دو توسته
 چهایگری اینکلکس مفرغ و فض خدا کارهی بسته
 تقدیر

جهت نشاد برای اینکه تا میل خود را بسیج طرف خصوف نمایند که مردم دهن
جو پردازی گردید متفهم شدند تمازغ ...و... مرتفع نشود آنها بسیج مری
خانه سی گپد که از اسلامت برگزینیت را بخواهیادت میباشد.

فَاعْلَمُوا حَقَّ حِبْ

لیک فلزه مرگ از آزادی و مستقای بگفت ف بیکار پیدا درس کر لاید
درین از تدبیت انجیل میخواهد نگردد نهابشان هر از رفته تکیه سر میبل

از اول طبقه جواهیر را در خراسان بر می‌سینه و از دریسته به چهار خواره از ایل
پیاره شده و از ایل بیفتای جبل سر برگشته این آذانهای ایلین
از بیش از دو هجده نسل گذشتگشته که متوجهی خاص پراکنده
می‌گذارد هر یکی بیفتای جبل را می‌خواهد خوب است بیشتر دو تا یکی
اینکه پای تخت در روی گفت این طرق دشوار است زیرا این لفظ گذاشت
خواه کانگره و شگرانه در این مکان را ایجاد کرده اند

گھرست شکات

موزارانہ ہاتھ جایدہ روسیہ اپنی رات متنہان تھاں اُنکا
شناخت پا پہنچت بھرپور کاشہ پس پڑا ران چھی درجہ برائی آتی
سوہنہ لفظ شاہ

خود ای ایرانی در روستی از کار اجتماع نیاینده دیگارهای این
شی را پسند کارکنیدن برا کسر نایم و بقدام خوب است فردا
خوارسته همیشی مدهران را کنیت سکنه کردند در تصرف ای ای
سیادت شیخواه